

4.6.96

לכבוד
גב' מרים רוזן-צבי
רח' סוטיץ 26
תל-אביב

הרשי לי להביע את צערי העמוק ואת השתתפותי באבלכם על פטירתו של פרופ' אריאל

רוזן-צבי ז"ל.

קטונתי מלדבר בשבחו של פרופ' רוזן-צבי ז"ל. רבים וטובים ממני עשו ויעשו זאת. אולם אני חש
חובה לשתף אותכם ברגשי הערכתי והוקרתי כלפיו.

עבדתי בוועדת החקירה לענין רצח ראש ממשלה יצחק רבין ז"ל, כאוסף חומר. היו לי הכבוד והעונג
לעבוד במחיצתו של פרופ' רוזן-צבי ז"ל.

אלמלא נאמרו לי הדברים, לא הייתי מודע מלכתחילה למחלתו של פרופ' רוזן-צבי ז"ל. החיוניות,
הפעלתנות, המעורבות והבקיאות שאפיינו את עבודתו בוועדה היו מרוחקים תכלית הריחוק מכל גילוי חולי או
חולשה.

ימי הדיונים היו לא פעם ארוכים ואינטנסיביים. חרף מחלתו הצליח פרופ' רוזן-צבי ליטול חלק פעיל
בכל הדיונים, ולא גילה, ולו ברמז, את חולשתו וכאביו. לא זו בלבד, הוא הפגין שליטה מלאה באלפי דפי
הפרוטוקול ובעשרות קלסרי המסמכים וגיבש דעה שקולה ומנומקת בכל הנושאים שעמדו לבחינת הוועדה.
גם מחוץ לאולם הדיונים הפגין פרופ' רוזן-צבי ז"ל רוח איתנה וטובה וטביעות אצבעותיו ניכרות
היטב בדו"ח הוועדה ובסוף הדבר לדו"ח.

צר לי מאד שאיש יקר זה, שלא מיצה עד היום אלא מקצת מיכולתו ומכישוריו, נלקח מאיתנו בטרם
עת, ובכך ניטלה מכם ומכולנו תרומתו המשמעותית והייחודית, בכל תפקיד, בכל כהונה ובכל מקום.

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד.

אמיר זולטי